

er den lille Bestemmelse i Loven af 1924 om uretmæssig Konkurrence, som forbyder, medmindre særlig Hjemmel foreligger for Undtagelse, Detaillisten at sælge eller udbyde til en lavere Pris Varer, hvis Detailpris af Producenten eller Grossisten er angivet paa Varen eller dens Indpakning, dog at Forbudet ikke omfatter Tilfælde, i hvilke Forhandlerens Fortjeneste ved Salg til den angivne Pris vilde blive over 25 pCt. af Indkøbsprisen. Om denne Bestemmelse siger Erhvervsministeren, at „under den nuværende Valutasituation, hvor det er af særlig Betydning, at Prisfaldet ikke unødvendigt forhales, skønnes en saadan Bestemmelse — som ogsaa i nogle af de fra Erhvervene over Valutaspørgsmaalet indhentede Erklæringer fremhævet — at kunne virke uheldigt, hvorfor den formentlig — i alt Fald indtil videre — bør ophæves“. I disse Ord „indtil videre bør ophæves“ forekommer det mig, at Erhvervsministeriet udtaler, at denne Bestemmelse om de ensartede Prisbestemmelser af Grossist eller Producent ikke i alle Tilfælde og ikke til alle Tider udelukkende er skadelig. Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Lange var inde paa dette Synspunkt, i alt Fald findes der jo i Handelskredse den Opfattelse, at det, at der paa en ensartet Vare fastsættes en ensartet Pris ogsaa i Detailhandelen, kan være en Fordel for Forbrugerne, idet den tjener til at sikre en ensartet Vare af bestemt Kvalitet, som man derved er i Stand til stadig at kontrollere, og idet den tillige vil være i Stand til at beskytte — det var et Forhold, som det ærede Medlem Hr. Kragh, saa vidt jeg forstod ham, var inde paa, maaske i en anden Forbindelse — mange smaa mod enkelte store, som ellers vilde være i Stand til at bryde deres Virksomhed i Stykker ved at nøjes med en ganske minimal Avance. Det er jo givet, at store Virksomheder kan med en ganske minimal Avance have en meget stor Fortjeneste, saaledes at deres Fortjeneste svulmer op til de Tal, man ofte forser sig paa, medens en lille Virksomhed med en saadan Avance overhovedet ingen Fortjeneste kan have. Med andre Ord, en saadan fast ensartet Pris, der byder alle tilstrækkelig Avance, vil være i Stand til at hindre Overgreb af en overmægtig Kapital. Jeg ser i Erhvervsministeriets Forslag om,

at denne Bestemmelse „i alt Fald indtil videre“ bør ophæves, en Erkendelse af, at der er Tvivlsspørgsmaal vedrørende det heldige i at ophæve den, men at man nu en kortere Tid under den nuværende Krise kan finde det rigtigt at fjerne denne Hindring for et Pristald, som det er nødvendigt for Samfundet at søge fremmet af Hensyn til selve Valutaspørgsmaalets heldige Udvikling og Løsning. Derfor kan ogsaa vi give vor Tilslutning til dette Lovforslag, men er tilbøjelige til at tro, at det vilde være rigtigt at begrænse Bestemmelsens Gyldighed til Aaret 1926. Hvorfor jeg vil tillade mig at foreslaa dette, skal jeg nu komme til. I Aaret 1926, hvorom vi ved, at i det vil den Valutakrise, vi nu er i, komme til Udvikling, eventuelt til Afslutning, bør vi fjerne denne Hindring for Prisfaldet. Saa kan man, hvis Krisen fortsættes, drøfte, om det er nødvendigt yderligere at fjerne denne Hindring, og endelig kan man drøfte dens almindelige Karakter, drøfte, om den helt bør fjernes eller eventuelt noget omformes. Altsaa, dette Lovforslag med en saadan Begrænsning af Bestemmelsens Gyldighed, som jeg her har antydnet, kan vi give vor Tilslutning.

I Erhvervsministerens Lovforslag om uretmæssige Prisaftaler er der en Bestemmelse — den, som findes i § 1 —, som i Virkeligheden maa bedømmes forskelligt, efter som man ser paa den under Hensyn til den foreliggende Situation, eller man ser paa den under Hensyn til, at den skulde være en Bestemmelse af almen Karakter. Jeg vil gerne et Øjeblik se paa den under Hensyn til den foreliggende Situation.

Det er klart, og det er ogsaa erkendt af det ærede Medlem Hr. Kragh og, jeg forstod, ogsaa af det ærede Medlem Hr. Lange, der ellers var skarpe om end i Formen maaeholdne Kritikere af hele Regeringens Lovforslag, at der findes i Samfundet uretmæssige Prisaftaler, der for Tiden kan hindre Pristaldet i at naa frem. Mon det derfor ikke skulde være muligt ved Forhandling om dette isolerede Spørgsmaal at naa frem til en Overenskomst om ved en midlertidig Lov for Aaret 1926 at søge at fjerne den Hindring, der stammer fra saadanne Prisaftaler? Naar man spørger om, hvad det er for Varer, som disse Prisaftaler skulde gælde, skulde jeg tro, at man netop under